

Obsah	Strana
Jsou kameny...	1
Výtah z jednání staršovstva	2
Sborový výlet	4
Milujte své nepřátele	6
Setkání maminek s dětmi	10
Bohoslužba za krajinu	11
Koncert Našich pěvců	12
Lišaj v tunelu	15
Kalendář na květen 2013	16

Jsou kameny...

Jsou kameny, které spojují,
jsou kameny, které rozdělují.
Jsou kameny, které tvoří dům a chrám,
jsou kameny, z kterých stojí plot a hradby.

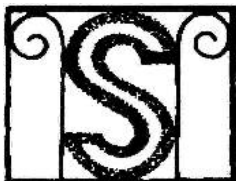
Ale z tohoto kamene ať vyroste dům,
který bude lidi spojovat.

Ať spojí v jedno zdravé i nemocné,
mladé a staré, věřící i nevěřící,
chudé i bohaté, šťastné i nešťastné.

Ať z tohoto kamene vyroste dům,
který bude svému okolí svědectvím
o víře, lásce a naději,
kterou v nás vzbudil Ježíš Kristus.

Přímluvná modlitba:

Pane Ježíši Kriste,
svěřujeme ti toto dílo lásky a služby,
a prosíme, aby bylo postaveno brzy a ke Tvé slávě.
Byl jsi to ty, Ježíši Kriste, kdo jsi nám ukázal krásu a ušlechtilost
vzájemné lidské pomoci a solidarity. *(dokončení na str. 3)*

Výtah z jednání staršovstva

- distribuce DVD „Milujte své nepřátele“ – cca 500 ks je rozebráno. Došlo k chybě v bookletu, není tam uvedena věta týkající se původu fotografií, které jsou tam použity. Uvedení zdroje bylo požadováno ve smlouvě o zapůjčení fotografií paní Lajskovou z Pedagogického muzea J.A.K. Byla zjednána náprava, DVD bylo opatřeno lístečky s uvedenou větou původu fotografií. Pro případný dotisk DVD již ses. Študentová do bookletu požadovaný text doplnila.
- stále probíhá akce Víno z Nosislavi – obdrželi jsme nabídkový list s dalšími informacemi – konkrétní víno lze objednat přes A. Hudcovou
- seniorátní konference v Libni na téma Restitučně odlukový zákon proběhla 16. 3. Od nás tam bylo 8 lidí.
- O setkání referovala ses. Uhlířová. Br. Šourek ve svém vystoupení zmínil problém, který hrozí Diakonii ČCE od sociálnědemokratických hejtmanů, tj., že nebudou platit DČCE příspěvky s poukazem na restituce. Z dotazníků SR, které jsme obdrželi na podzim, vyplynulo, že pouze 27 sborů ČCE napsalo, že odstavku církve zvládnou vlastními silami.
- pokračuje příprava ke křtu a předsvatební rozhovory. Křest katechumenky Sandry Krupičkové bude pravděpodobně na svatodušní svátky.
- ve Středisku Diakonie Stodůlky proběhne o letních prázdninách instalace čerpadel, 25. 5. odpoledne pořádá škola bazárek na zahradě střediska.
- sbírka na HDL byla vykonána o Velikonocích, vynesla 4648 Kč a byla již odvedena. Začala sbírka darů JJ.
- byla zahájena úprava kanceláře. Vybíleny zdi obou místností (kancelář a místnost pro NŠ), byl přestěhován nábytek. Staršovstvo souhlasí se zakoupením sedací soupravy do kanceláře a do kuchyně.
- Martina Jílková byla pověřena zakoupením zásobníku na utěrky na ruce na WC tam, kde nefunguje vysoušeč rukou, a pořízením košů na tyto utěrky.
- přišla pozvánka na konvokaci u příležitosti 80. narozenin br. prof. Petra Pokorného a oznámení o úmrtí br. faráře Jiřího Staňka.

(dokončení ze strany 1)

Prosíme tě, abychom na tomto místě
mohli s tvou pomocí konat tvé dobré dílo.

Přimlouváme se za ty, kteří budou tento dům stavět, aby jim šla práce od ruky.

Přimlouváme se za ty, kteří v něm budou bydlet, aby v něm našli skutečný
domov.

Přimlouváme se za ty, kteří v něm budou pracovat, aby viděli, že jejich služba
přináší dobré ovoce.

Přimlouváme se za ty, kteří ho budou řídit, aby měli cit pro lidskou
individualitu a odlišnost.

Přimlouváme se za ty, kteří sem budou přicházet na návštěvy,
aby tu našli radost a pokoj, které se na ně přenesou.

Přimlouváme se za ty, kteří půjdou kolem tohoto domu,
aby spatřili víru a naději, na níž je postaven,
a šířili ji tam, kde je úzkost a samota.

To, co nás, Pane, drží při životě,
je víra, že jsi Bůh dobrý a věrný
a nepouštíš dílo svých rukou.

Otče náš ...

Požehnání:

Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.

Nestaví-li město Hospodin, nadarmo bdí strážný.

Nadarmo časně vstáváte, dlouho vasedáváte a děláte si mnoho starostí.

Bůh dopřává svým věrným klidný spánek.

Ti, kdo nyní s námahou sejí, s plesáním budou sklízet.

Ti, kdo nyní chodí s úzkostí v srdci,
radostně si poskočí, až ponesou snopy.

Tato slova zazněla z úst seniora brněnského seniorátu Jiřího Grubera při
slavnostním poklepání na základní kámen pro stavbu domova pro seniory
v Nosislavi, jehož se část našeho sboru zúčastnila v neděli 21. 4. Kámen pochází
ze staré toleranční modlitebny, a tak je svědectvím o víře, lásce a naději našich
předků a spojuje budoucí dílo s minulostí. Obojí úsilí bylo a je nesené stejným
Duchem. Hudcovi

Foto J. Hlavsa

A ještě jednou o sborovém výletu...

21. dubna se skupina necelých třiceti členů sboru ČCE v Praze-Dejvicích vydala autobusem do Nosislavi, aby se účastnila slavnosti položení základního kamene budoucího Domova seniorů, který se chystá postavit Diakonie ČCE. Cestou dejvičtí navštívili bohoslužby v brněnském „červeném kostele“, prošli se historickým centrem Brna a s vděčností přijali pohoštění připravené brněnským sborem. Odpoledne se vydali do vinařské obce Nosislav, která je asi 20 kilometrů jižně od Brna. Ve tři hodiny odpoledne, za účasti asi zhruba dvou set místních i přespolních, byl zahájen slavnostní akt. Slovem i modlitbami přispěli nosislavský farář ČCE Ondřej Macek, za SR ČCE promluvil Daniel Ženatý, za Jihomoravský kraj lidovecký senátor Stanislav Juránek, ředitel Diakonie ČCE David Šourek, ředitel brněnského střediska Diakonie Jan Soběslavský, profesor Evangelické teologické fakulty UK Jakub S. Trojan a brněnský farář Jiří Gruber. Všichni poklepali na základní kámen, pocházející z původní toleranční modlitebny z roku 1783 (a opatřený dvěma letopočty, 1783 a 2013).

Cena projektu byla vyčíslena na 21,7 milionu Kč, přislíbená dotace z Regionálního operačního programu Jihovýchod činí 18 milionů Kč. Rozdíl (cca 3,7 milionu) má uhradit ČCE. Vznikne dvoupodlažní objekt chráněného bydlení pro seniory a osoby se zdravotním postižením. O funkčnosti a smysluplnosti stavby svědčí, že v okolí žádné podobné zařízení neexistuje. Počet klientů byl předběžně stanoven na 10 až 15 osob. Na rozdíl od „velkoka-

Foto M. Calda

pacitních“ zařízení pro seniory bude kladen důraz na péči rodinného typu. Se stavbou, která vznikne na pozemku přilehlém k nosislavskému Husovu domu, se začne letos, s dokončením se počítá v roce 2014. Jak mnozí z nás vědí, stavbu podpořilo několik nosislavských vinařů, kteří poskytli několik set lahví svého vína. Z každé prodané láhve dostává projekt Domu seniorů 100 korun.

Miloš Calda

Foto M. Calda

Milujte své nepřátele

V neděli 14. dubna 2013 jsme se mnozí z nás sešli ve sboru na slavnostním uvedení DVD s dokumentárním filmem o Přemyslu Pittrovi. V programu vystoupili např. synodní senior ČCE Joel Ruml, ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg, zástupce Ackermann-Gemeinde e.V. Matthias Dörr, režisér filmu Tomáš Škrdlant a řada dalších. Ze vzpomínek Olgy Fierzové četl Martin Stropnický, hudební doprovod zajistilo Trigonum musicum, byl promítnut i krátký úryvek filmu. Z tohoto setkání přinášíme několik fotografií a jeden z příspěvků, který zazněl. Jeho autorkou je Monika Žárská, členka ediční rady Nadace P. Pittra a O. Fierzové.

Foto J. Hlavsa

Mým úkolem je uvést příběh, který za chvíli přečte pan Stropnický, předtím však ještě krátce něco povím o vztahu Přemysla Pittra a evangelické církve. Kdo ho poznal, kdo zná knížky o jeho životě, ví o tom, jak ho formovalo studium na Husově bohoslovecké fakultě (třebaže studium nedokončené), přátelství s mnoha českobratrskými evangelíky, a že jeho celoživotní sounáležitost (nikoli členství, sounáležitost) s evangelickou církví se v posledních letech jeho života zcela přirozeně projevila v tom, že založil Husův sbor Čechů a Slováků ve Švýcarsku a kázal v něm a pastoračně působil. A jak je to se vztahem evangelické církve k němu? Přiznává se k němu českobratrská církev? Rozhodně dospěl k dobrému závěru tento projekt, který v evangelické církvi vznikl, který chce o Pittrově díle informovat všechny její sbory, má podporu církevního vedení, právě promluvil synodní senior. Snad je tedy možno říci, že se Českobratrská církev evangelická přiznává k Přemyslu Pittrovi. Ráda bych k tomu ale poznamenala, že by nebyla správná představa, že Pitter, když konal dobro (jedna z postav filmu o něm a o Olze Fierzové říká, „mysleli jen na dobro“), konal dobro bezproblémově až idylicky, že byl vždy a všude laskavost

sama, že byl prostě dobrák. To by nám evangelíkům velice vyhovovalo, a přiznat se k Pittrovi by pak bylo příjemnější než například k Blahoslavu Hrubému, ten byl také exulant a také zachránil mnoho lidí před nacisty i před komunisty, nebo než k Miladě Horákové. Pitter dění v naší církvi bedlivě sledoval, a nekomentoval je dobrácky. Za velmi významnou písemnost z jeho pozůstalosti považuji jeho kritický dopis J. L. Hromádkovi, a když vyšla kniha Pavla Kosatíka a psala jsem o ní recenzi, neopomněla jsem zásadní rozpor mezi Pittrem a Hromádkou, rozpor, kterému Kosatík věnuje jednu kapitolu knihy, zdůraznit a uveřejnila jsem plné znění dopisu Hromádkovi (Protestant10/09). Měla jsem dojem, že to v církvi musí vyvolat poprask. Ale nevyvolalo. Potřeba omlouvat zločiny komunismu je příliš silná. (Přesněji bych měla říci, potřeba omlouvat ty, kdo omlouvají zločiny komunismu.) To, že Pitter v meziválečném období působil v hnutí zvaném křesťanský komunismus, svědčí o tom, jak intenzivně přemýšlel o bohatství a chudobě a jak velkou měl touhu po spravedlivé společnosti, ale ani v nejmenším to nesvědčí o tom, že by se někdy mohl stát komunistou. Z toho, že přední evangelický činitel J. L. Hromádka prosazoval spolupráci s komunisty, byl Pitter nešťastný, jinak se to nedá nazvat. A nevěřím tomu, že už to není důležité, je to dávno a o mrtvých jen dobře, hlavní je dobráctví. Je to dávno, ale my potřebujeme vědět, na koho navazovat, a některé touhy, které vedly v minulosti národy do katastrofy, jsou stále živé a ochota pravdivě je pojmenovat stále vzácná.

Foto J. Hlavsa

V příběhu, který za chvíli uslyšíme, je jen letmo zmíněn farář Jan Kučera jako duchovní, který se nebál docházet do tábora pro internované Němce. (Je to ten Jan Kučera, smíchovský farář, který byl přítelem manželů Horákových, nesměl však navštívit před popravou dr. Miladu Horákovou, členku svého sboru.) Jan Kučera a Pitter docházeli

do Hagiboru, píše se v tom textu. Že byly po válce zřizovány internační tábory pro Němce, v nichž čekali na odsun, je obecně známo, není však ochota připustit, doslova „pustit k sobě“ fakta o tom, jak strašné v některých z nich panovaly poměry. Projevilo se to před nedávnem, kdy jeden z kandidátů na úřad prezidenta promluvil o zločinech Čechů spáchaných po válce na Němcích, a přivodil si tím odliv přízně voličů a nejhroší obvinění. Když Petr Hejl s manželkou (ten nápad totiž byl jejich společný) začali promýšlet projekt, který dejvický sbor pak rozvinul a realizoval, o tomto vývoji situace ještě nemohli mít tušení. Prostě se to tak sešlo. Co se událo před téměř sedmdesáti lety, v lednu 2013 najednou zneklidnilo a provokovalo; oč naléhavější a nebezpečnější to muselo být tenkrát, zkusme si to jen představit! Tenkrát, kdy Pitter měl jiný názor než většina kolem něho, kdy podnikl něco, co nedokázal nikdo jiný, a nechoval se dobrácky, naopak mnohdy i tvrdě. Dejvičtí dali dohromady pěknou pozvánku na toto odpoledne a myslím, že je ani nenapadlo, že by mohla někoho iritovat – že se nesluší, aby se zároveň napsalo německé koncentrační a české internační tábory. Nebo že je přehnané psát o záchraně dětí. Vzpomínám si na seminář o Pittrovi v červenci roku 2011 v Norimberku, kterého se zúčastnili i pamětníci, Pittrovy „děti“. Na pódiu byli němečtí pamětníci, vybavuji si paní Brigittu Zarges, která ve filmu také vypráví, a Pavel Kohn, narozený v Praze, který prošel Terezínem, Osvětimí a Buchenwaldem. A on hned na začátku debaty řekl: „Už mi to vadí, že se pořád mluví o tom, jak Pitter zachraňoval. Mě nezachránil. Já jako židovský kluk, který přežil, jsem u něho byl v ozdravovně v zámku, byl jsem hodně nemocný, neměl jsem po koncentráku kam jít, za mnoho mu vděčím, ale nezachránil mě. Já jsem prostě přežil. Vás německé děti zachránil, vytáhl vás z těch táborů, kde byste asi umřeli. Ale ne mě.“ A víte, co na to řekli ti němečtí účastníci? Vůbec nic. Mlčeli. Byla to velmi silná chvíle.

Když jsem vybírala text k přečtení, měla jsem před sebou texty dva, oba příběhy nebyly zařazeny do knížky Dětské osudy a oba pojednávají o nedorozuměních spojených s pátráním po ztracených dětech. Zatímco Uršulka se dostala ke svému tatínkovi, i když to trvalo víc než dva roky, ten jiný text, o Hertě Schreckové, žádný happy end nemá. Půlroční holčička byla v Brně v nemocnici, když přišel konec války, rodiče byli odsunuti do Rakouska a ji pak nebylo možno najít, až se našla jakási stopa nejprve ve Slezsku a pak v Praze, a tehdy do pátrání vstoupili i Přemysl Pitter a Olga Fierzová. Dokonce několikrát byly vzbuzeny marné naděje, ještě v r. 1947, zdálo se totiž, že se dítě dostalo k českým pěstounům. Skutečnost byla ale taková, že zemřelo hladem v červenci 1945 v Praze v nemocnici pro internované Němce. Osoba, která měla kontakt s rodiči, nechtěla je ještě více rozjitřit, a tak jim řekla, že Herta zemřela už koncem dubna, ještě v Brně, aby se nemuseli trápit tím, jakým utrpením děťátko prošlo při putování po táborech. Ale rodiče se to stejně dozvěděli, byli rozjitřeni ještě více a přesvědčeni, že jim všichni Češi záměrně lhali, i Pitter a Fierzová. Je to příběh velmi komplikovaný a dlouhý, nebudeme ho proto zde číst, ale zvolila jsem ten kratší o Uršulce i proto, že příběh holčičky, která se nakonec našla, je také pravdivý, a my se nemůžeme soustřeďovat jen na zprávy, které působí

bezvýhodně. To je totiž na Pittrovi a Fierzové zvláštní, že oni se sice setkávali s velkým utrpením, vydávali o něm svědectví na odpovědných místech, ale odmítali používat je pro argumentaci. Jsou o tom četná svědectví, že odmítali připomínat, obsáhle líčit židovským dětem hrůzné detaily o koncentracích, a odmítali o tom vyprávět i německým dětem. To někteří současníci nedokázali pochopit a naléhali na Pittra, ať aspoň těm větším chlapcům o tom pěkně naplno poví, co se dělo v koncentracích, o různých způsobech zabíjení, o plynových komorách. Byli to chlapi, kteří nepoznali nic jiného než nacistickou výchovu, hitlerjugend, byli doslova zkažení. Ale Pitter nevěřil, že je možno člověka napravit poukazováním na násilí. O tom se dozvíte při sledování filmu, a zejména je možno si tuto úvahu prohloubit nad Dětskými osudy, knížkou příběhů, kterou sestavila Olga Fierzová na základě svých záznamů a záznamů dalších učitelek v zámčích, zejména Dobrušky Štěpánkové.

Až budete poslouchat o hledání Uršulky, zkuste se zaměřit na dobré věci, náznaky dobrých věcí, které přece jen v textu jsou. Že jí v karlovarské nemocnici čeští lékaři ošetřili, že se jí někdo ujal. Uslyšíte její jméno dokonce ve třech verzích, není to přehlédnutí při čtení, byl to průvodní znak chaosu při hledání a repatriaci dětí, že úřady zapisovaly údaje nepřesně, zkomoleně – kvůli spěchu, kvůli tomu, že malé děti neuměly své jméno pořádně říct, a mohla to být někdy i schválnost. Hořkost v tomto textu je přítomna, ale také vděčnost za Pittrovo dílo. Strojopis příběhu o Uršulce je uložen v archivu mezi texty, které Olga Fierzová redigovala v době, kdy Pitter už nežil. Je sepnutý zrezivělou sponkou a je nadepsaný třaslavým písmem: „použít, ale zkrátit“. Tak jsme to splnili.

M. Žárská

Foto J. Jenček

V našem sboru se nedávno začala scházet další zájmová skupinka – maminky s malými dětmi. Zprávu z jejich už třetího setkání nám poslala Marta Světlíková.

Foto MS

Zimní bundy a kombinézy byly vyprány a uloženy hluboko do krabic. Vysvitlo sluníčko, a tak jsme se vypravily na první jarní návštěvu zoologické zahrady. Bylo to v pořadí již třetí setkání maminek a dětí z Dejvického sboru a jeho okolí (maminky z Našich pěvců a bývalé sboristky Našich pěvců a jejich kamarádky). Počet se rozrůstá o další maminky, které mají děti přibližně jeden rok staré. Náš plán je jasný; většina z nás ráda zpívá, tak chceme časem svým broučkům a beruškám dát do ruky baskytary a bubny a iniciovat nějaký ten „rock-band.“ Zatím naše děti uspokojujeme chrastítky a během našich setkání je nejčastější aktivitou papání následované přebalováním. My maminky si přitom vyměníme informace o tom, kdo už chodí, kdo už leze, odkud má Adámek tak pěkné kalhoty. A kdy a kde se sejdemě příště.

MS

- o O o -

Nebesa vypravují slávu Boha silného, a dílo rukou jeho obloha zvěstuje. (Žalm 19,2)

Ekologická sekce České křesťanské akademie ve spolupráci s OS Nad Drahaňským údolím, OS na ochranu památek v Dolních Chabrech, OS pro Ďáblice a s občany Suchdola a Sedlce, Čimic a Dolních Chaber Vás srdečně zvou na již šestou

Ekumenickou bohoslužbu za krajinu

v sobotu 25. května 2013 v 15 hodin na levém břehu Vltavy, na louce na Sedleckých skalách . Možnosti poutě na bohoslužbu :

- odchod v 10 hodin od kostela Stětí sv. Jana Křtitele v Dolních Chabrech, dále pěšky krajinou se zastávkami. Kostel bude otevřen již od 9 hodin.
- pro zájemce o kratší trasu bude ve 14 hodin od Sedleckého přívozu zajištěn doprovod na místo bohoslužby.

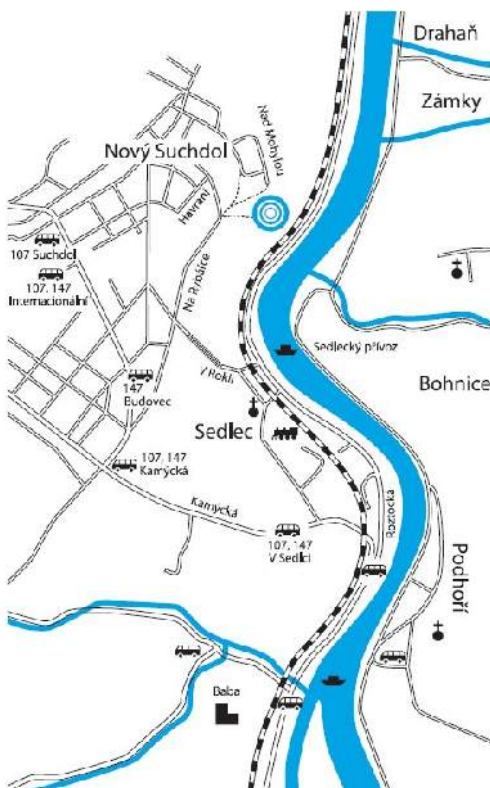
Při bohoslužbě v 15 hodin kázáním poslouží evangelický farář Jan Kowalczyk, účast přislíbili kněz Obce křesťanů Milan M. Horák, evangelický farář Petr Hudec, katolický kněz P. Krzysztof Tomasz Łabędź, ordinovaný presbyter ČCE Jiří Nečas a další.

Po bohoslužbě (cca 15.45) biolog RNDr. Pavel Štifter, místostarosta Benátek nad Jizerou, uvede besedu na téma Život v městské krajině – hledání společného řešení.

Místo konání bohoslužby se nachází nedaleko žlutě značené cesty ze Suchdola do Roztok a je dosažitelné ze zastávek MHD v Praze-Suchdole (147 Budovec, 107 a 147 Kamýčká), od žel. zast. Praha-Sedlec nebo od přívozu v Praze-Sedlci.

Předpokládaný konec akce je v 17.30.

Více na www.drahan.chabry.cz

Srdečně zveme na koncert s názvem

BIBLICKÉ POSTAVY V HUDBĚ MISTRŮ

(Mojžíš, Josef a jeho bratři, David a Absolon,
Marie a Alžběta, Ježíš a Pilát a další...)

Účinkují:

NAŠI PĚVCI

sbm. Lydie Härtelová (Dvořák, Černohorský, Händel, Eccard, Lotti aj.)

a

JIŘINA DVOŘÁKOVÁ MAREŠOVÁ - varhanní improvizace

Evangelický chrám u Salvátora, Salvátorská ul., úterý 28. května 2013 v 19:30

Koncert je věnován 400. výročí Bible kralické

- o O o -

24.05.13 **NOC KOSTELŮ**

Potom už nebude den ani

NOC

ale v čase večera bude světlo.

Zach 14,7

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Informace o programu na www.nockostelu.cz.

- o O o -

Srdečně zveme na koncert z díla
J. S. Bacha

**JESUS SOLL MEIN
ERSTES WORT**

v neděli 19. května 2013 od 18:00 hodin
v evangelickém sboru v Praze 6 – Dejvicích, Dr. Zikmunda Wintra 15

Účinkují:

Irena Troupová – soprán, **Jan Siřínek** – housle a

Lukáš Vendl – cembalo, varhany.

Vstupné dobrovolné

U NÁS SI VYBERE KAŽDÝ

Srdečně vás zveme na **prodej šatstva všeho druhu z Německa**
(second hand),

který se koná v prostorách modlitebny

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

V Praze 6, Dr. Zikmunda Wintra 15

od **14. května (úterý)** do **17. května (pátek) 2013**

vždy od 13 do 18 hod.

CENY VELMI NÍZKÉ

Mateřská škola a základní škola
speciální Diakonie ČCE Praha 5

Diakonie
Československé církve evangelické

www.skola-stodulky.diakonie.cz

CHARITATIVNÍ BAZÁREK spojený se zahradní slavností

Vy nakoupíte, po čem toužíte. Pobavíte se. My získáme prostředky na další část zvedacího a transportního systému. Přijďte, potěší nás to.

Mateřská škola a základní škola speciální Diakonie ČCE Praha 5 ve spolupráci se ZUŠ Stodůlky pořádá
dne 25. května 2013 od 14.00 do 19.00 hodin
na zahradě školy Vlachova 1502, Praha 5 již druhý „Charitativní bazárek se zahradní slavností“.

Cílem akce je získat finanční prostředky na další část zvedacího a transportního systému do třídy A, který usnadní těžkou fyzickou práci pedagogů a asistentů a z kvalitní péči o naše žáky.

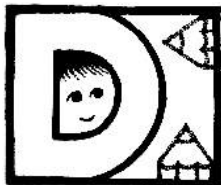
Doprovodný program: Petr Skoumal, žáci Základní umělecké školy Stodůlky, Kokeš Jazz Trio.
Canisterapie, grilování masa, ochutnávka zákusků, trampolína, kuželky.

Vstup zdarma

Partneři akce:

CERVA
CERVA GROUP

Lišaj v tunelu

Skoro každý člověk zná babočku „paví oko“, běláška, hnědáška nebo modráška. Je-li parné letní odpoledne, vidíme jich na lesní pasece nebo polní cestě celá hejna. Daleko méně však znají lidé noční motýly. Ti vylétají teprve tehdy, když už děti spí, a živí se nektarem kytek, které se otvírají až večer. Kdo z vás ví, jak vypadá třeba můra „gama“ nebo osenice?

Mezi noční motýly a můry patří také lišaj šefrkový. Jak byste ho poznali? Vypadá trochu jako kouzelník. Je celý oblečený do černých šatů a černá křídla připomínají široké rukávy. Jeho děti se mu však vůbec nepodobají. Jsou to housenky, které se zdržují na šefřku. A víte, co je to šefřk? Šefřk je zahradní keř, který je v květnu celý obalený obrovskými kyticemi bílých, modrých nebo fialových květů. A ty květy voní tak silně, že provoní celou zahradu.

V kterémsi parku žil také jeden lišaj šefrkový. Mohl žít šťastně a spokojeně, poněvadž v parku rostly všechny druhy šefřků. On však spokojený nebyl. Stále si představoval, jaké by to bylo krásné, kdyby nemusel létat za šera, ale ve dne, kdy na obloze plane veliký oheň, kterému se říká slunce. Marně mu přátelé domlouvali, že by si nikdy na slunce nezvykl. Marně mu vyprávěli, jak ošemetné může být světlo. Vždyť se už spousta nočních motýlů dala zlákat září svíčky nebo lucerny a spálili si křídla a zaplatili za svou nerozumnost smrtí. Lišaj se však nedal přesvědčit.

Jednou navečer opustil park, v němž se mu tak dobře dařilo a rozletěl se do městských ulic. Město bylo osvětleno jen tlumenými elektrickými lampami a lišajovi se nezdálo, že by mu hrozilo nějaké nebezpečí. Nakonec se usadil na soše uprostřed náměstí a rozhodl se tam počkat na východ slunce.

Když se první sluneční paprsky přehoupaly přes okraj domů, lišaj se blaženě protáhl. Po noci byl totiž celý prochládlý a paprsky příjemně hřály. Rozhlížel se zvědavě kolem sebe a liboval si, že pozná svět, o kterém dříve slyšel jen vyprávět. Pak však sluníčko začalo stoupat po obloze a lišajovi se z toho světla a tepla začaly dělat mžítka před očima. Zatoužil po parku, roztáhl křídla a vznesl se nad sochu, aby našel cestu domů. Ale místo, aby odletěl co nejrychleji pryč, začal se ve vzduchu třepotat a motat jako slepý. Jak rád by unikl ostrému světlu a zalezl do nějaké temné škvíry, nevěděl však kudy kam.

Pak uviděl pod sebou velký tmavý otvor. Byl to vjezd do podzemního tunelu. V tunelu byla sice tu a tam také světla, ale převládalo tam šero. A tak lišaj zamířil rychle dovnitř a usadil se na stropě. Pak to však začalo. Do tunelu se vřítilo auto s oslnivými reflektory, vyfouklo až ke stropu smrdutý plyn a s divokým vrčením se hnalo na druhý konec tunelu. A za chvíli další a další auto. Čím více postupoval den, tím více aut tunelem projíždělo. Tunel byl zamořen benzínovým puchem, což působilo lišajovi hotová muka, neboť – jak víme – motýli mají velmi dobrý a jemný čich.

Až teprve pozdě večer ustal ten hrozný shon a v tunelu bylo klidněji. Konečně se lišaj odhodlal tunel opustit. Klopýtavým letem se dostal z tunelu ven a vdechoval svěží vánek, který se v noci zvedl. Ale co to? Vánek s sebou přinášel i jemnou vůni šefřku z parku. Ach, jak rád zamířil lišaj za tou vůní a jak pospíchal tam, kde dřív býval nespokojený a odkud tak lehkomyšlně uprchl. „Sem patřím a tady už zůstanu nadosmrti,“ sliboval sám sobě.

Není vždycky zlato, co se zlatě třpytí.

Není vždycky dobré, co by sis přál mítí.

Čím dřív poznáš omyl, tím pro tebe lépe.

Kdo se vzpírá pravdě, ten má oči slepé.

Jsi-li moudrý, k svému prospěchu jsi moudrý.

Příslaví 8,12

Kalendář na květen 2013

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	5. 5. s VP 12. 5. 19. 5. Svatodušní s VP 26. 5. 2. 6. Pro malé i velké na závěr školního roku	A. Hudcová P. Hudec P. Hudec /A. Hudcová Lenka Ridzoňová A. Hudcová
Biblická hodina	Úterý 17:30	
Děti	Nedělní škola: neděle 9:30 Náboženství: čtvrtek 16:30 ZŠ Suchdol: pátek 13:45	
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 16. 5. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30	
Křesťanská služba	12. 5. po bohoslužbách	
Klub poznávání	29. 5. v 9:30 6 státy Unie za historii USA” (manželé Boškovi – DVD).	
Hodina pohybu	Pondělí 6. 5. a 20. 5. v 15:00	
Setkání s hostem	Bude až po prázdninách 24. 5. Noc kostelů - více informací strana 12	
Staršovstvo	Čtvrtek 2. 5. v 19:00	
Konfirmandi	Čtvrtek 16:30	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 21. 5. 2013

SOUTERRAIN – sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.

Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, mobil: 603 479 252, e-mail: henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze – Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú **2400319773/2010**